Написав Пуйда Павло
Вівторок, 18 листопада 2014, 14:49

На далеких, теплих землях
Де є сонце і вода
Був чудовий виноградник
Ріс собі й чекав плода

Був у нього Виноградар
Що за ним Він доглядав
І обкопував і чистив
І зажди оберігав

В винограднику такому
Поруч гілки дві росли
Мали корінь вони спільний
На лозі одній були

Вже не мало вони разом
Плід приносять запашний
Не одну біду прожили
І не раз терпіли біль

Тут одна галузка каже:
"Досить з мене! Все! Я пас!
Більш мене не треба різать!
Хочущоб Господар вже полишив нас!

Кожен рік нас обрізає,
Чистить Він постійно нас,
Він напевно то не знає,
Як це боляче для нас!

Я для себе хочу жити,
Нащо всі оці плоди?
Хочу гарне листя мати,
І пишатися в красі!"

Так ця гілка говорила
Вранці, вдень, увечорі, вночі...
А сусідка співчувала
Але мовчала всі ці дні.

І оь знову час прийшов
Щоб очистити гілки...
Інструменти взяв Господар
І пішов поміж ряди...

Ось настала черга гілок

Двух сусідок, що росли
І почав господар з тої,
Що мовчала всі ті дні.

З неї Він почав зчищати
Все що зайве вона мала
А вона мовчала й тихо
Сік краплинками раняла.

І обрізану і чисту
Він її був підв'язав
І тоді приємно й тихо
"Я тебе не лишу!" - Він сказав...

Далі в руки взяв роптуху
І хотів її до ладу привести
Та вона уперлася, вреднюга
І сказала:"Ти мене не тни!

З мене досить вже страждань і болю,
Я для себе хочуу жить!
Мені не требе Твоя допомога!
Я і без Тебе можу жить!"

І на диво для галузки
Виноградар взяв й пішов,
І залишив пані гілку
В чому Він її знайшов.

З того часу, через трошки
Вже і жатви час настав
Пані модниця, самотньо
Без плода висіла там.

Так, як час плоди збирати
Виноградар все зібрав
А самотню, горду гілку
Від лози був Пан відтяв...

Як не шкода нам бідняшки,
Доля в неї лиш одна -
Вона висхе без підтримки
І згорить в огні до тла!

Часом друзі і ми хочем
Жити лиш для себе, не Христа...

Та написано в Писанні:
"Пан віддітне гілку без плода!"

Тому хочу побажати
Щоб плоди у вас були!
І хоч прийдеться страждати...
До кінця щоб ви дійшли!

Ів 15:5-6